

על אף דעת הפסיכיסטים, כאילו נפסקה העלייה...

... תימשך לפחות עליה אחת - עלית האינדוס.

מפא"י איבדה את משרת יו"ר הכנסת מפני שלא התחשבה בדעת שאר הסיעות בבחירת המועמד שלה...

... מפתח שאין זה נכון שכאשר מפא"י רוצה גם ממאמא יו"ר.

אחד מפקודיו של סאסם ניסה ללכת ברכי מפקדו והכריז על מרידה צבאית בעיראק...

... שוליות הקאסב.

אחרי שפסקו הגשמים התחדשה חציית הגבול על-ידי ערבים מצרפת עזה...

... אחרי ההצטננות הסתננות.

הפרדסים תובעים שער גבוה יותר להחלפת המטבע והור שהם מקבלים ממנו רת ייצוא הדריהם...

... סיטמתם: זה השער לדואר, תפוזים יכולו בו.

העולם הבא

בעדיכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת הזמר לעסוד זה יזכה מזי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא אמנון ברידור, חיפה.

שנוי-ערבין
הזמן לי השבוע לבקר בקריית הטכניון שעל הר הכרמל, כדי לפגוש מר וותיק המרצה במוסד זה. עד גמר הרצאתו, הספקתי להתבונן בלוח המודעות, שהיה תלוי באולם הכניסה של הפקולטה לאורונוטיקה. והנה שתיים מן הפנינים שדליתי ממנו. מודעה שאמרה: "סטודנטית מתלאביב או רמת-גן יכולה לקבל חדר יפה בהדר הכרמל" תוקנה כך: "סטודנטית מתלאביב או רמת-גן יכולה לקבל בחדר יפה בהדר הכרמל". מודעה שניה הכריזה: "חדר להשכיר מרוהט" עד אשר באה יד אלמונית ותקנה אותה: "חדר להשכיר מרופט".

אמנון ברידור, חיפה

..אדוני הגנרל, אתה יושב על כפתור-האזעקה!"

את זה כבר שמעת?

מדוע? מפני שהיה שתיף-זימה?
ומה בדבר, שימית הלב לדור הצעיר?
"היי, הווי! מפתה נצרות שכמותו!"
והחיבה למשפחתו?
"חיבה! אשתי לא גרה איתו חמש שנים. היה מילל על ידיו שאינו יכול לראותם, ומעולם לא ניגש לראות אם הם חיים או מתים."

"גוי" אמרתי. "עושה רושם נחמד."
"על מי אתם מדברים?" שאל איש שעלה לאוטו בוס בתחנה האחרונה.
"על ינקליבין", אמר האיש שישב על ידו.
"אה, אמר האיש שעלה בתחנה האחרונה. נורא! נורא! פתאים! וכזה מלא-חיים."
"ותמיד מלה טובה לחבר", אמרתי אני בצער. "וכזה צנוע, בלי רעש. וכמה דאג לידיו! ואיזו שימת-לב לדור הצעיר! ואיזו חיבה למשפחתו!"
"מה?" אמר האיש שעלה בתחנה האחרונה. "גם אתה הכרת אותו?"
"ודאי", אמרתי. "אני פגש אותו מדי יום ביומי."

ינקלביץ

האיש שישב על ידו באוטובוס אמר אלי בצעב: "נורא! נורא!" לא ידעתי על מה הוא מדבר, ובכך הסכמתי: "נורא!" אמרתי. "כזה עליו, כלא חיים!" אמר האיש, "ופתאים!" תפסתי כי המדובר באחד שהלך לעולמו. נאנחתי. "תמיד מלה טובה לחבר", אמר האיש בצער. "וכזה צנוע, בלי רעש."
הוספתי אנהה. זה טיב כשיכיל הריאות.
"וכמה דאג לידיו!" אמר. "ואיזו שימת-לב לדור הצעיר!"
ובכך היה ההספד על אחד מלמדיו צדיקים. הוספתי אני אנהה כבודה.
"ואיזו חיבה למשפחתו!" האיש כמעט בכה. "מס-כן, מס-כן! פתאים!" סקרנותי גברה עלי. "על מי אתה מדבר?" שאלתי.
הוא נדהם. "על מי? על ינקלביץ, כמובן. מה? אינך יודע?"

"אינני יודע", אמרתי. "מי הוא, או מי היה ינקלביץ?" הוא הסתכל בי בעין כוחנת. כשראה כי אין אני מתבדה, אמר: "גוי, אם אינך יודע, אנני לך. ינקלביץ היה אחד מגדולי הנבלים שישבו בארץ הזאת מעולם."
"אי, אי", אמרתי. "הבל על דאבדין."
"חבל!" קרא האיש. "ברוך שפטרנו!"
"אבל אמרת, תמיד מלה טובה לחבר!"
"או, כן, כן. חנפן גבוה! ומאחורי הלב - לא פסק פיו משיקוצים."
"ואמרת, כזה צנוע, בלי רעש!"
"ודאי צנוע. לא רצה שירגישו מה הוא זיכס. הכל בסתר!"
"ודאי דאג. ביחוד לבעלתו של נשים יפות. אך, איזה נואף! אתה יודע כמה התפגז? אני אניד לך: משכני-הלב! ואתה יודע

יש תקוה, בחורים!

כשהייתי בהוליבוד לפני כמה חודשים קיבלתי מברק החף מהטולם הבא: שאלך ואראיין שחקנית שהתאלמנה פתאים כי תאונת-מטוס. (את שמה אין אני רשאי לגלות).
לא לכל אדם הותרה הכניסה לבית היפהמיה האבלה, אכן בעזרת השם לילי גלילי (חשבו שהיא אחותו של גלילי לילי, השמן באנשים), ניתן לי ראיון אכסקלוסיבי.
"אהה!" אמרה לי היפהמיה כשהיא ממרתת בדמעות. "היא היה בעל נחמד. אתה מישראל? היהודים הם האנשים הנחמדים ביותר בעולם. בעלי היה יהודי. כל ימי אנשא רק לבעלים היהודים."

..כשהוא לצדי, אני שוכחת הכל... אפילו מה רצייתי שיקנה לי!"

טעות לעולם עודקת

לאחר שיחול שינוי במשטר השור בארץ. (חרות) אלעזר ביכני, גבעתיים אפשר יהיה טניסוף לחסום את השור בדישו. כאשר נתעורר חשדו. (הבקר) מרדכי דן, תלאביב האמת טינוורה אותו. כותצאה מהתנגשות זו ניזוק האי. (ידיעות אחרונות) דוד כהן, פתח-תקוה אתך על ראי בודד. השכרת דירות לעולם. (ידיעות אחרונות) אליק מג, חיפה למנוחת נצח. למרות תיקונים אלה נמצא הנאשם חיים והוטל עליו קנס. (ידיעות אחרונות) דבורה עמיר, תלאביב זה הרג אותו לגמדי.

הזוג, כלומר צילה ודידי, עורכים היום נשף סולידרי. הסיבה למסיבה כבר כתובה

ב"כתובה" השאר - הוא נחלת העתיד.

ובמקרה שכל הרמזים האלה אינם מספיקים, הסיבה דידי: "לא נעים, אבל מתחתנים קצתו (סוף גנב כליאה), וכזה תמו ונשלמו המסעות. לגברת קוראים צילה לונדון, אבל מתי חתנים בניריווק ויגורו בעתיד הקרוב בתלאביב. החוסה תע-רך 25 למרץ (חודש נמרץ מאד). המסיבה, שתערך וימיום אחר כך, תכיל את מיטב הי נוער היורדי."
בעד יצירה כזו מגיע לו בהח-לט לקבל את פרס השבוע. אבל אני מרגישה את עצמי פטורה מלהעניק לו אות. הוא כבר יקבל את הפרס שלו מגברת מנומי.